

Ἄπ. — Φωνῆ, ἔφη· εἰ γὰρ φλόγες πυρός, ὡς αἱ γραφαὶ δηλοῦσιν, ὁμολογοῦνται εἶναι, δηλονότι φωνῆ τινὶ ἐξόχῳ ὑμνοῦσι τὸν Θεόν· διόπερ καὶ πολλοὶ τῶν ἁγίων πολλάκις τῆς φωνῆς αὐτῶν ἐν ὀπτασίᾳ αἰσθάνονται, ὡς αἱ γραφαὶ δηλοῦσι.

κε' 5 Ἐρ. — Δήλον, ἔφην. Ἄλλ' ἴσως τινὲς ἐροῦσιν ὅτι κατὰ τὸν περὶ τῆς θείας φωνῆς ἀποδοθέντα λόγον καὶ ὁ περὶ τῆς τῶν ἀγγέλων φωνῆς λόγος ὀφείλει θεωρεῖσθαι.

Ἄπ. — Θεῷ μὲν, ἔφη, ἐπειδὴ πάντα δυνατά, διὰ τοῦτο καὶ ὡς λαλῶν, ὅτε θέλει, δεικνύται, ἐπάνω τούτων μένων, ὡς
10 μόνον ὢν ἄυλος. Ἀγγέλοις δὲ τοῦτο ἀδύνατον ποιῆσαι· εἰ γὰρ μὴ λαλοῦντες καὶ αὐτοὶ ὡς λαλοῦντες ἠδύναντο, ὅτε ἐβούλοντο, δεικνυσθαι, ἠδύναντο καὶ ὅπερ ἂν ἤθελον ἐξ οὐκ ὄντων ποιεῖν.

κς' Ἐρ. — Μάλα καλῶς. Τί δὲ καὶ περὶ τῆς ψυχῆς, ἔφην, τῆς χωριζομένης τοῦ σώματος δεῖ νοεῖν;

15 Ἄπ. — Ἡ ψυχὴ, ἔφη, χωρισθεῖσα τοῦ σώματος, ἕως ὅτε διὰ τῆς ἀναστάσεως ἀπολάβοι τὸ σῶμα, ἐνδιαθέτω λόγῳ ὁμολογουμένως ὑμνεῖ τὸν Θεόν, ἐπειδὴ ἐν σώματι ὅλως τὸ λαλεῖν εἴληφεν· οἱ δὲ ἄγγελοι, ἐπειδὴ ἐν ἀπλῇ τινὶ εἰσι καὶ φιλήχῳ φύσει δεδημιουργημένοι, ἀκαταπαύστοις φωναῖς, ὡς ἐγνώκα-
20 μεν, κέχρηνται, οὐχ ὡς δι' ὄργάνου τινὸς σωματικοῦ φθειγγόμενοι, ἀλλ' αὐτὴν ὥσπερ τὴν ἀεικινήσιαν πρὸς αἰτίαν ἤχου τινος ἔχοντες ἐξαίσιον· τὸ γὰρ ἀερῶδες αὐτῶν τῆς φύσεως λίαν φιλωδὸν τυγχάνον εἰς ἀπαυστον αἰεὶ αὐτοῦς προτρέπεται καὶ τρανοτάτην βοήν.

κς' 25 Ἐρ. — Σαφῶς. Ποίῳ δ' ἄρα, ἔφην, τρόπῳ δεῖ νοεῖν εἰς εἶδος αὐτοῦς μεταβάλλεσθαι, ὅταν παρὰ Θεοῦ πρὸς τινὰ τῶν ἁγίων ἀποστέλλωνται;

Ἄπ. — Ξένον μὲν, ἔφη, ἀκοῆς τὸ ἐρώτημα καὶ ἀποκρίσεως διὰ τοῦτο ἀστοχοῦν· πλὴν δεῖ λογίζεσθαι ὅτι, εἰς ὅπερ
30 ἂν ἐλθεῖν κελευσθέντες ἐνθυμηθῶσιν εἶδος, ἑτοίμως εἰς τοῦτο